

Bomhaj, luby Knježe, so by so nam tuto, nam wschěm wustajene žohnowanje psches naschu winu njeshubiko. Daj nam wotewrjenej woczy a wottankujemu wutrobu k šwjeczenju twojeho poniženja a powyščenja. Haj wuč naš, so bychmy so šami ponižowali, a ponižuj ty naš, so bychmy s tobu wurjeli. Moř stareho Gadama we naš, so bychmy s tobu horjestawali, tudy hižom horjestawali a we nowym žiwjenju řhodžili a junu wot tebe sbudženi s rowow stanyli k horjestawanju žiwjenja. Hamjeń.

Na seleny řchwórtk.

Řhryščeže, to jehnjo Bože, kotrež teho řwěta hrěchi nješe, řmil so nad nami a daj nam řwój měř! Hamjeń.

Bjes tymi hnadnymi dobrotami, kotrychž dla kral David teho Knjesa jako dobrego pastyrja w 23. psalmje řhwali, mjenuje tež tu, na kotruž naš runje dženřniřchi džen žyle wořebje dopomnjuje, hduž praji: „Ty pschihotujesř pschede muu blido pscheczimo mojim njepscheczalam.“ Pschetož řawěrnje, w tym Knjesu lubowani, žane s řjeńřchimi a s požohnowanisřhimi darami wuhotowane blido njenadeńdžemy, dužli to, kotrež je nam tón Knjes w tamnej nozy, jako bu pscheradžemy, pschihotował, mjenujzy tu řwjatu wjeczeř, kotrejež wotřasanje dženřa řwjeczimy. Tuto blido je psched nami wschitřimi a řa naš wschitřich, řiž my k jeho ludu a wobředženřtwu řłusřhamy psches řupel noweho naroda a we wěrnje so k njemu pōřnajemy, řhotowane, a to pscheczimo nasřhim njepscheczalam, niz jenož psched jich woblicžom, ale tež k wobarnowanju psched nimi. Pschetož hrěch, řmjercž a cžert řu nasřhi najhōřřhi njepscheczeljo, a pscheczimo nim je Knjesowe blido s darami bohacze wuhotowane, kotrež naš psched jich nadbēhowanjom řakituja, dořelž so nam s řhlēbom žiwjenja a s řhelichom wofřewjenja wodacze hrěchow, wumōženje wot řmjercze a cžerta a wěcžna řbōžnosćž řobudželi. Ale runje jako tón dobry pastyr, kotryž tež řwoje žiwjenje wostaji řa wowzy, je nam tón Knjes tuto blido pschihotował; pschetož w řwojim wotřasanju cžini naš žohnowanjow řwojeje řmjercze